

Panxoliñas

Manuel María

Esta ducia de panxoliñas é unha selección das que Manuel María escribiu fundamentalmente nos anos cincuenta e comezos dos sesenta e que utilizaba frecuentemente para felicitar as festas do Nadal ás súas amizades.

Verbas para o tempo do Nadal

Agora é o tempo do Nadal.

Agora é o tempo de poñer
en pé o noso amor
e procurar a Estrela
que nos alume sempre o corazón.

Agora é o tempo do Nadal.
O tempo da neve
e máis o da canción.

Agora é o tempo
de acender para sempre o noso amor!

Panxoliñas do Advento

1

Este ar non ten asubío.
Tampouco ten aloumiño:
só un vento cheo de frío
que se pousa no camiño.

Está a chegar o Nadal:
o seu vento milagreiro
ten de cantar no Portal
e de acender o luceiro.

2

N a follaxe dun carballo
naceu un vento ventiño:
ten sinxeleza de orballo
e chíos de paxariño ... !

Nas claridades do día
brilla o gozo do mencer.
Anda moi leda María
porque Xesús vai nacer!

Panxoliña das campanas de Belén

Campanas tocade!
Toca campaiña
que naceu Xesús
da Virxe María!

Campanas: tocade!
Hai festa en Belén!
Naceu o Neno
polo noso ben!

Tocade campanas!
A fala lixeira:
rode voso son
pola terra enteira!

Tocade, tocade
e tocade ben!
Tocade, tocade!
Bailade tamén!

O Deus verdadeiro!
O Neno Xesús ... !
Arrolos de pomba!
Cabelos de lus!

Toca campaiña!
Toca campanón!
O Neniño Deus
no meu corazón!

Panxoliña da Noiteboa

Esta noite é Noiteboa!
Naceu Xesús no Portal!
Ao lonxe o vento que zoa
nas follas do carballal!

Naceu Xesús de María
como raio brillador!
San Xosé, como sorría!
E na Virxe, canto amor!

Entraba a luz do luceiro
por un burato do teito.
O noso Deus verdadeiro
só tiña pallas por leito!

Era un coitelo o resío!
A noite xeadada estaba!
Anque era doente o frío
o Neno Deus non choraba!

Panxoliña da sorriso da Virxe

*O día nacía,
brillaba e sorría
na doce sorriso
da Virxe María!*

Cantan a neve e o frío,
o paxaro e máis o vento.
Cantan o monte e o río
o tempo do Nacemento!

*O día nacía,
brillaba e sorría
na doce sorriso
da Virxe María!*

Na terra canta o pastor
e no ceo o anxeliño
que naceu Noso Señor,
que naceu Xesús Neniño!

*O día nacía,
brillaba e sorría
na doce sorriso
da Virxe María!*

Todo o mundo é a cantar!
Todo o mundo canta ben,
que non deixa de brillar
a estreliña aló en Belén!

*Nacía outro día.
Cantaba a campía.
A Virxe María
choraba e sorría!*

Panxoliña dos galegos

O Neno Deus é un neniño
que namora soio o velo!
Os seus ollos son de luz
e de ouro fino o cabelo!

-Non vedes fiar a Virxe
tan caladiña e tristeira?
-Imos levarlle, pastores,
un año branco e manteiga!

San Xosé é carpinteiro
e xa non serra madeira.
Anda a facer unha cruz
dun pauíño de oliveira!

Camiñade, galeguiños,
camiñade ata Belén ... !
Xa naceu o Rei do Ceo
e quen lle cante non ten!

Panxoliña do poeta

-O camiño está só.
A noite sen luz.
-Alumando a noite
o Neno Xesús ... !

-O río vai cheo.
A noite pon medo.
Nin unha estrela
relumbra no ceo.
Ningunha estrela
e ningún luceiro
arden aquecendo
o fondo do peito!
Vanse apagar
estes meus anceios!
Os degaros meus!
-Ergue os ollos. Mira
brillar ao Luceiro ... !
O Neniño Deus!
O Deus verdadeiro!

-Ten luz o camiño.
A noite sen medo!
O Neno Xesús
naceu no meu peito!

Panxoliña da pobreza de San Xosé

San Xosé serra que serra.
A Virxe fiando liño.
San Xosé serra que serra
e ollando ao seu Neniño.

O Neniño non ten berce!
O Neno chora co frío!
San Xosé serra que serra!
San Xosé chorando a fío!

O Neniño non ten berce.
A Virxe fiando liño.
Pousa a roca: vai correndo
arrolar ao seu Neniño ... !

San Xosé serra que serra.
San Xosé é moi pobriño ... !
Non ten táboas pra facer
un berce prao seu Neniño ... !

Panxoliña da neve

1

A neve atopou o niño
no corazón do Nadal.
A neve atopou o niño
nas follas do carballal.

Nas follas do carballal
a neve entrou amodiño,
que quer cantar no Portal
unha canción ao Neniño.

2

Querlle cantar ao Neniño
a neve do carballal.
E quer cantarlle amodiño
con limpa voz de pardaL

A neve atopou o niño,
milagre polo Nadal!
Halle cantar ao Neniño
a neve do carballal!

Panxoliña mariñeira

-Aí está..! Non a vedes?

Aí está pola ribeira.

A Virxe cosendo redes!

A Virxe é mariñeira ... !

San Xosé é carpinteiro

e anda unha dorna a facer.

Unha dorna de piñeiro

para pescar ao mencer!

O neno Deus, que belido!

está na praia a brincar.

Cando sexa home cumprido

camiñará polo mar. .. !

Panxoliña labrega

-Ouvean lobos na serra.
O río baixa xeado.
Non hai ferrado de terra
que se atope desnevado!

Non teñen pacido os gados.
O corisco roe forte.
Están xeados os prados
e as ovelliñas na corte!

-Ti olla ao ceo! Na altura
unha estrela a relumbrar!
Sinto en min unha dozura
dentro da alma a medrar!

-Hoxe naceu un Neniño!
Naceu o Fillo de Deus!
Heille de dar aloumiño
e darlle os amores meus!

Naceu pobriño, tan pobre!,
ao frío como o centeo.
Nin un só capizo cobre
ao meu Reiciño do Ceo!

Vede un milagre! No ar
hai unha gran claridade
e escóitanse anxos cantar:
"Paz aos de boa vontade!"

Están luceiros brillando!
As estrelas alumean!
O río baixa cantando
e os lobos xa non ouvean!

Romance dos Reis Magos

-Onde camiñas, pastor,
con esa branca ovelliña?

-¡Voulle levar ao Deus Neno
a miña ofrenda cativa ... !

-Xa viñeron os Reis Magos
a ofrendarlle ouro e mirra
e a incensalo cun incenso
que moi bo recendo tiña.

-Eu non teño que lle dar
máis que esa ovella cativa
que o Neno Deus agradece
co lirio dunha sorriso ... !

-Viñeron os Reises Magos
tripando moitos camiños
e por onde eles pasaban
ata a noite relucía.

Eran mouros os criados
que de paxes os servían,
moi briosos os cabalos
e lucida a comitiva.

En grandes arcós de prata
ricos presentes traguían.

Aló, no alto do ceo,
unha estrela estrelecida
ás folerpiñas de neve
co seu brillo derretía!

San Xosé estaba ledado.

Moito máis leda María.

O Neno Deus, no barrelo,
como un sol novo sorría.

-Eu non teño que lle dar
máis que esta ovella cativa
que o Neno Deus agradece
co lirio dunha sorriso ... !

Entre a neve e o corisco
o pastorciño camiña.

E no fondo dos seus ollos
unha estrela brilla, brilla:
aquela que aos Reises Magos
servira de norte e guía . . . !